

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
IN FUNERE
VIRI

NOBILISSIMI, AMPLISSIMI ATQUE
CONSULTISSIMI
DOMINI

PETRI
ROVERI

U. L. INCLYTÆ REIP.
HAMBURGENSIS SENATORIS
PRIMI ET PROTO SCHOLARCHÆ
MERITISSIMI,

PRIDIE IDUS MARTII ANNI MDCCX.
PUBLICO NOMINE SCRIPTUS

JOH. FRIDERICO WINCKLERO,
EBR. ET ORIENT. LINGV. PROF. PUBL. ET
GYMNASII HOC ANNO RECTORE,

HAMBURGI,

Typis CONRADI NEUMANNI, Ampl. Senatus & Gymnasii
Typographi.

J. N. J. C.

Placuit itaque DEO O. M. quarto
 mense post ereptum nobis Virum Ma-
 gnificum Dn. PETRUM à LEN-
 GERKEN, Consulem quondam
 meritissimum, nunc quoque è con-
 spectu nostro repentina & inopinata
 morte subducere Virum Nobilissi-
 mum, Amplissimum atque Consultis-
 simum Dn. PETRUM ROVERUM, J. U. L. &
 inclytæ Republicæ hujus Hamburgensis Senatorem
 primum! Cui quod Programmate hoc pro officii mei
 ratione publice parentare studeam, mirabitur nemo,
 qui Virum illum per tot annos curam Gymnasil nostri
 Scholæque publicæ summa cum laude suscepisse, pri-
 mumque usque ab Anno MDCXCVII. in Amplissimo
 Dominorum Scholarum Collegio locum obtinuisse
 cogitaverit. Neque vero erit quisquam, qui honorem
 hunc Protoscholarchis immerito a Majoribus nostris
 habitum esse dicere audeat, nisi forte is, qui omnem pe-
 nitus republ. cum scholis sublatam exoptet. Uti
 etiam in republ. bene ordinata summam Scholarum ca-
 ram esse oportet, adeo ut, neglecta illa, ipsam republ.
 non grave tantum detrimentum capere, sed & prius
 corruere necesse sit; id quod omnium rerum publica-
 rum exemplis commonstrare erit facillimum. ita ex
 Magistratibus illos quoque haud levibus præconiis ce-
 lebrandos esse justum est atque pium, quibus nullus tam
 gravis impositus fuit labor, quem non pro conservan-
 dis augendisve Scholarum commodis alacri animo
 subirent summaque perferrent industria. Quæ cum
 ita sese habeant, satis admonere me potuerunt, ut pro
 debita in B. Protoscholarcham pietate memoriæ ejus
 sempiternæ hoc facerem monumentum literarium, non

non pictum quidem illud variisque orationis coloribus exornatum, sed simplex atque candidum, ut ipse erat candoris per totam vitam studiosissimus.

Ortum Noster ex antiqua **RÖVERORUM** Familia traxit, amplissimis dignitatibus & honorum insignibus jam à longissimo tempore decorata; quæ non contemnenda in Civitate libera est felicitas. Licet enim ad virtutem nihil obsit, si quis tenuibus parentibus fuerit prognatus, quippe cum omnium ætatum historiis ac experientia quotidiana edoceamur, multos ex infimo genere & fortunæ gradu industria sua summam laudem, honores, gloriam & dignitatem consecutos esse, magnamque suis intulisse decus & ornamentum, multosque contra stirpis nobilitate confisos in gloriam degendo vitam dedecori majoribus fuisse, illorumque splendorem maculasse: negari tamen nequit, maximum illud naturæ, Deo dante, beneficium dicendum esse, si quis de parentibus, avis, majoribus gloriari possit, quorum egregia in re publ. merita illustre posteris nomen reliquerunt. Magnam sane partem id in rebus humanis obtinere facillime apparet, cum florenti familiæ haud desint Amici, Fautores ac Patroni, quorum opera via ad adipiscendos honores facilior redditur, quod & iustissima ratione fieri concedent omnes, si ad generis amplitudinem potissima ab optimis moribus ducta commendatio accedat. Nec minus ad virtutem ipsam eiusque consecutionem nobilis ista nascendi conditio confert. Si enim ad virtutem animis ingenerandam plurimum valet educatio, ut valet, tantumque præstat ceteris rebus ut dici vix possit, quis non intelligat, magnas ex illustri stirpe natis eo ipso tribui commoditates, quibus magis quam tenuioris fortunæ hominibus omnia suppetunt præclaræ institutionis adjumenta & doctrinæ ad res egregias præsidia. Quin etiam, si illud præteream, cum optima virtutis perfectrix imitatio sit

viro-

virorum excellentium, quis non jure & merito fortunatos istos judicet, qui aliena exempla sequi necesse non habent, sed domesticis, pariter antiquis ac recentibus, immorari, majorumque memorias & parentum imagines sibi proponere possunt, quorum mores æmulentur, quorum facta imitatione exprimant, quorum honoribus aliquando respondeant? Quare cum eximium illud Divini Numinis munus censendum sit, si cuius natalium dignitas contigerit, B. Dn. **RÖVERUM** quoque vel eam ob causam felicem appellandum fuisse fatebuntur omnes, quem in amplissima hac Civitate amplissimo loco natum esse constat. Quis enim rerum patriarum investigator paulo diligentior **HERMANNUM RÖVERUM** ignoret, Secretarium per duodecim annos ac deinceps usque ad annum MDXLIII. Senatorem gravissimum? qui præter ingentia cum in republ. nostram, susceptis multis & laboribus & legationibus, (†) tum in Ecclesiam, (††) ipsius ætate a superstitionibus Pontificiis repurgatam, merita, qui, inquam, primus omnium Fastos Consulares ac Senatorios hujus Civitatis ex diplomatibus, monumentis, annalibus & libris veterum reconditis eruere inque ordinem aliquem haud infeliciter redigere conatus est; quod opus manu exaratum in multorum bibliothecis insignis alicujus *νεμενηλις* instar haud immerito asservatur. Neque postea **RÖVERORUM** Familia ignobilis fuit. Ut enim **MARTINUM RÖVERUM,**

(†) Confer Adami Tratzigeri Seriem Consulium & Senatorum Hamburgensium ad Ann. 1537. & 1538. ubi, Consuli JOHANNI RODENBURGIO adjunctum, ipsum Bruxellas & Brunsvigam missum esse memorat.

(††) Vid. Joh. Ritzenbergii Epitaphia, à Viro Celeberr. D. Jo. Alb. Fabricio, Collega honoratissimo, in Memoriis Hamburgensibus recusa, p. 107. & 108. & imprimis, quæ huc spectant, verba:

Præcipue est vero complexus amore Ministros

Dogmata quos novit tradere pura DEL.

Neve furor Satanae per diversoria Verbi

Divini faceret vique dolisque viam,

Consiliis juvit fidis opponere vallum,

Et grave sustinuit irrequietus onus.

RUM, J. U. L. & Republicæ a Secretis, Anno
 MDCLVII: pie defunctum, silentio prætermittam;
 Anno sæculi superioris XXI: die Cathedræ Petri dicato
 & a Majoribus nostris suppleto Senatui olim destinato,
PETRUS ROVERUS, LUCAE Filius, Paro-
 chæ Petrinæ antea ad Collegium Duodecim Virorum
 Deputatus, Senatoria dignitate ornatus fuit, quam ille
 usque ad Annum MDCXXXIV: summam cum laude
 tenuit. Filium is habuit eodem **PETRI** præno-
 mine præditum, mercatorem florentissimum & ad
 Catharinianæ Juratum, qui, ob spectatam fidem ac
 prudentiam similiter in Senatum Anno MDCXLIX:
 cooptatus, & Præturæ munere & variis gestis legatio-
 nibus de patria optime meritis est, atque Anno demum
 MDCLXX: diem suum obiit. Ab hoc Patre Nobi-
 limo procreatus est **B. ROVERUS** Noster ex Ma-
 tre femina lectissima, **MARGARETHA, Dn. BAR-**
THOLDI BECKMANNI, Consulis quondam hu-
 jus Urbis optimi, (†) filia unica, quæ ipsum in lucem edi-
 dit Anno supra millesimum & sexcentimum sexto &
 tricesimo, mense Augusto, die nono ac decimo.

Post nativitatem naturalem lueque peccati infe-
 ctam ad regenerationis sanctissimæ lavacrum adductus
 est, illoque ablutus nomen **PETRI** paternum avitum-
 que accepit, spe de ipso concepta, fore ut Patris atque
 Avi vestigiis insisteret ac **ROVERORUM** gloriam
 aliquando amplificaret, quam spem haud fallacem
 fuisse re ipsa comprobavit. Cum adolevisset, & infi-
 gnis animi ad studia inclinatio in puero animadvertē-
 retur, Parentes optimi præceptoribus illum informan-
 dum litterisque humanioribus imbuendum tradide-
 runt, quorum ductu, accedente diligentia privata,
 tantos fecit progressus, ut Anno MDCLV: dignus
 fuerit habitus, qui a **JOACHIMO JUNGIO** Re-
 ctore in Gymnasium adscriberetur. Absolutis in hac
 B bona

(†) Conf. de ipso Tratziger. l. c. ad Ann. 1614.

bonarum mentium officina linguarum, Historiæ ac Philosophiæ fundamentis, in Academiis Anno MDCLIX ablegatus fuit. Et primo quidem *Altorfensem* ingressus est, ac sub moderamine Joh. Forum illius Academiæ celeberrimorum in Juris studium, cui se totum tradere constituerat, incertim incubuit, omnia opera, ut veram ac solidam illius notitiam acquireret. Inde *Heidelbergum* concessit, ubi fama præcipue summorum in Jure Antistitum, quos alebat, excitus, quibus se dedit Noster, quorum prælectiones cum publicas tum privatas assidue frequentavit, quorum similis studia sua ad fastigium haud vulgare evahere summa contentione allaboravit. Hinc discedens, cum exterâs regiones lustrare sibi proposuisset, in Belgium profectus est, visisque illis, quæ memorabilia occurrebant, in Angliam, indeque in Galliam trajecit. *Aurelia* ibi peritissimum Nostrum delectavit, ubi per tempus aliquod commoratus honores Academicos ambivit, habitaque disputatione inaugurali Juris Utriusque Licentiatus non sine magna laude solenniter renuntiatus est. Laurea ista decoratus ceteras Galliæ provincias percurrit, inque ipsam Italiam penetravit, observatis ubivis locorum, quæ ipsi aliquando usui futura erant. Relicta tandem Italia in Germaniam se recepit, eaque peragrata, Hamburgum, in Venerandi Parentis & ceterorum Cognatorum complexus properans, repetit.

Tum vero ut Civibus se probaret, nullam occasionem bene de singulis merendi prætermisit, id gestiens maxime, consilio atque opera sua ut juvaret omnes, fideique ac eruditionis documenta daret certissima. Quod dum fecit strenue, non potuit non omnium amore sibi conciliare, ut oculos in ipsum conicerent cuncti, deque ornando illo etiam atque etiam cogitarent. Factum inde est, ut Anno sæculi sexagesimo octavo in Confessum Civium, cui prima causarum cognitio auctoritate publica delata est, allegeretur, eique Anno sequente

more usitato præfideret; quo in munere integritatem
 justique amorem singularem omnibus manifeste testa-
 tum fecit. Neque Magistratus Amplissimus ipsi defuit,
 a quo Anno nono & septuagesimo, die Novembris duo-
 decimo, in Ordinem Senatorium adscitus est, B. Erico
 Woerdenhofio successor datus: quam dignitatem uti
 summa prudentia, diligentia ac fortitudine constantis-
 sime tueri studuit, ita plures reipubl. causa labores ac
 ærumnas suscipere nunquam gravatus est. Ut enim
 nihil dicam de communibus istis, quæ cum honore illo
 conjunctæ sunt, curis ac sollicitudinibus; magnas sane
ROVERUS molestias devorare debuit in obeun-
 da Prætura, quam Anno MDCLXXXV. gessit, tem-
 pore isto turbulentissimo; a cujus recordatione cum
 animus abhorreat penitusque refugiat, facile intelligent
 omnes, quantum ipsi dolorem cruciatumque attulerit.
 Neque is finis fuit laborum. Graviores enim fata man-
 serunt Nostrum, cum Anno MDCXCIX. urgentibus
 hominibus malevolis, magistratu abire coactus est;
 quam is injuriam forti & constanti nulliusque ultionis
 cupido animo pertulit, felicitatem eam reputans maxi-
 mam, quod temporibus illis infelicibus, quæ insecuta
 sunt, nullæ ipsius in reipubl. administratione fuerint par-
 tes; diutiusque ita vixisset, nisi Illustrissimæ Commissionis
 Cæsareæ jussu Anno superiore mense Majo in pristinos
 honores restitutus fuisset, quibus & ad extrema vitæ
 tempora, haud invidis Civibus, floruit.

Matrimonium iniiit secundis auspiciis Anno
 MDCLXVI. die XXIV. Septembris cum Virgine omni-
 bonorum genere, quibus sexus ille excellit, cumula-
 tissima, **ELISABETHA MEURERIA**, B. Dn.
HENRICI MEURERI, Consulis quondam Ur-
 bis hujus multis nominibus meritissimi & post fata quo-
 que suspiciendi, sorore; Patre prognata Viro Spectatis-
 simo ac Prudentissimo **HIERONYMO MEU-**
RERO, Reip. Duodecimviro, Matre **GERTRU-**
DE.

DE, HENRICI THO WESTHEN mercatoris florentissimi filia, cujus majores ex Brabantia ultimis sæculi sexti decimi annis ob religionem huc migraverant. Quam felix illud fuerit matrimonium, inter omnes constat, adeo ut felicitati illi nihil defuisse videatur, nisi illud, quod subita ipsius mors, disrupto vinculo illo suavissimo, quo ultra XLIII. Annos conjuncti fuerant; Conjugem optimam Viduam fecerit prohi dolor hodie afflictissimam. Liberos ex ea suscepit quinque, filios duos, quorum alter **PETRUS** in cunis de vita decessit, alter Vir Nobilissimus Dn. **HENRICUS RÖVERUS**, Mercator celebratissimus, beneficio divino adhuc est in vivis; filias vero tres, quarum natu minor **CATHARINA**, Virgo omnibus elegantis ornatissima in solatium Matris Viduæ vitam agit; altera **MARGARETHA ELISABETHA** in prima juvenitute fati concessit; natu maxima **GERTRUDIS** quoque ante hos quinque annos pie denata est, nuptiis juncta Anno **MDCXCI.** Virò Consultissimo, Dn. **AUGUSTINO HENRICO** von *Essen* / J. U. L. tum temporis Sereniss. Ducis Slesvicensis Secretario intimo, Consiliario aulico & tractus Pilwormensis Inspectori, qui proximo post Uxoris mortem Anno diem quoque obit supremum, relictis Filio **PETRO JACOBO** & Filia **FRIEDERICA AMALIA** Virgine lectissima, post Parentum funera nunc Avi quoque indulgentissimi obitum cum Avia, Avunculo & Matertera gravissime lugentibus. Deus benignissimus luctum hunc Familiae RÖVERIANÆ justissimum acerbissimumque levare, suoque solatio efficacissimo Ipsi omnibus atque singulis pro clementia sua adesse dignetur, quod ex animo precamur votisque serio expetimus.

Mortem cum vita repente commutavit B. Dn. Protoscholarcha morbo paucissimorum dierum extinctus, cum firma antea se haberet & in summa quoque senectute vegeta valetudine usus esset. Correptus enim tribus aut quatuor ahre beatum excessum diebus febris ardente contrinua, ita vires omnes subito confusi atque evanescere prorsus sensit, ut vitæ finem in proximo esse non dubitaret. Conversus itaque ad unicum Salvatorem nostrum **JESUM CHRISTUM**, illius auxillum ad conficiendum feliciter vitæ hujus iter imploravit; cujus corpore ac sanguine sanctissimo in sacra Eucharistia ipso die exitiali, mensis Martii septimo, mane accepto, placide circa horam pomeridianam secundam obdormiit, Annis vivendo expletis LXXIII. mensibus VI. diebus VIII.

Supereft nihil, nisi ut corpus exanime, quod nobis reliquit, terræ manderetur. firmiter ipsi hoc die ducto, ut decet, splendidissimo; cui ut Omnes Omnium Ordinum Viri Honoratissimi frequentes interesse velint, observanter atque amice rogamus

P. P. Hamburgi Pridie Idus Martii, Anno Christiano MDCGX.